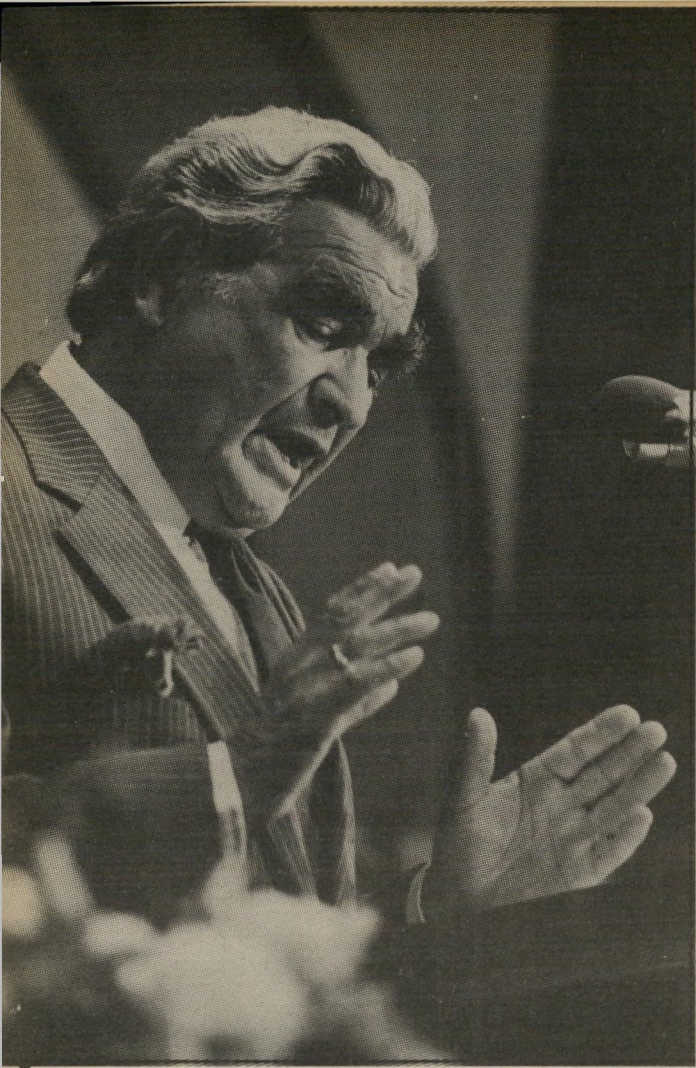

דולצין נואם בוועידה
איפה הנשים במפלגה שלכם?

אני חושבת שהיחס הזה לא יתרום למערך דבר. יותר משמח אותי שער עכשיו ראינו בארץ נטיה מימנה, ובפעם ראשונה מאז 1977 יש תהליך הפוך. יש נטיה לחזור. זה תהליך שמאוד מעורר אותי. היום המערך זו מפלגת-מרכז, והיא תצטרך להתמודד על קולותיה עם המרכז הליברלי. כששאלו אותי לפני כמה שבועות איך אני מרגישה כלפי המפלגה החדשה, אמרתי שאני לא מרגישה כמו אמה שמובילה את בתה לחתונה, אלא כמו אמה שאומרת: סוף-סוף בתי מתגרשת מהחתן הנורא שלה! היום אני מרגישה שהמרכז הליברלי הוא בדרך לנישואין טובים. אמרתי לבעלי שהמתנה הטובה ביותר שקיבלתי ממנו ליום הולדת, השבוע, זה הרעיון של המרכז הליברלי. הנאום המוצלח שלו בפתיחה והחזרה שלו לדיועיות, לדיועיות ולעצמו. מעריכה-פתיחה התחלתי לחשוב ברצינות על כניסה לחיים פוליטיים אקטיביים.

יכול להיות דולצין אחד יותר מדי. אבל זה עניין של אסתטיקה, ולא של עיקרון. דיועיות פוליטיות ידועות, והיום לא רואים אותי כחלק השני של אריה דולצין, אלא כאנט דולצין. אני גאה בבעלי, כמה שאמר. התרשמתי מאוד מהנאום שלו. כל הלידה לא יכולתי לישון, שמחתי בשכילי. הוא עשה דרך ארוכה בדיועיות. הוא חזר לעצמו האמיתי. הוא חזר לדיועיות של שנינו. הוא חזר אליי. אני לא ראיתי אשה כנשיאות, ולכן התפרצתי. זה הפריע לי. אבל אני מעדיפה מפלגה בלי נשים ליברליות, כשיש נשים כמו שרה רוזן. היא לא ידעה לייצג לא נשים ולא ליברלים. וחזק מזה היא אנטיפאטית. אני חושבת שהמפלגה פתוחה לקבל נשים, כי הם רוצים להצליח. ואני מקווה שנשים רבות תצטרפנה באופן פעיל. אני מאוכזבת מהיחס של המערך לדתיים. במערך חושבים שהם יקנו את הדתיים במחיר של כל מיני ויתורים. לסחיטה יש רק התחלה, ואין לה סוף.

עשרה ימים בבית-החולים. אחרי שהוצאו התפרים מירי של אלי ומביטנה של אמו, נשלחו השניים הביתה. אולם ישראל שרו, אביו של אלי, לא היה שם כדי לקבלם. הוא נעצר בידי המיטרה והועמד לדין כחשוד בכך שירה כאשתי, בדירתם של שני קוקסינלים תל-אביביים (העולם הזה 7.5.86).

השבוע החליט השופט אריה אבן ארי לעצור את שרו עד תום ההליכים, לפי בקשת התובעת שרה רדין. לסניגורו של האב היתה רק בקשה אחת מהשופט: שהשופט יורה שהאב יוכל להיות נוכח בטקס ברית-המילה של בנו הבכור. התובעת התנגדה לכך, בטענה, כי האב הוא נרקומן ואימפולסיבי, ועלול לפגוע בנוכחים בבית. אבל השופט, שהבין לליבו של האב, קבע אחרת. הוא הסכים לבקשת הסניגור, וקבע כי שרו יובא לטקס בליווי שוטרים — כתנאי שבטקס לא יהיו נוכחים יותר מעשרה גברים.

לבריתו של אברהם אבינו. עברו 20 יום מרגע לידתו של התינוק, עד שהרופאים החליטו כי הוא בריא דיו כדי לעבור את הטקס ההופך אותו ליהודי. עוד לפני צאתו לאור-העולם, היה אלי הקטן במרכזה של דראמה אלימה. בפסח הגיעה ליווי שרו, אמו של אלי, לבית-החולים וולפסון. כאשר היא פצועה בביתנה וזועקת מכאבים. בבית החולים הסתבר כי גם האם וגם התינוק נפגעו מכדור-אקדח, שחלף דרך חלל-הבטן.

מחשש לחיי האם והתינוק, נערך מייד ניתוח חירום, בו נולד אלי והוצא הקליע מגופה של אמו. כבר בחדר-הלידה נתפרה ידו של התינוק וגם אורטופד הוזמן במיוחד כדי לבדוק את ידו הזעירה של אלי.

נרקומן ואימפולסיבי. אחרי

אנט דולצין: בעלי חזר לעצמו ואלי!

הוועידה של המרכז הליברלי, הרגשתי שאני מוכנה לוותר על העיקרון. אני חושבת שאצטרף למפלגה החדשה. היה כדאי לחכות 18 שנים, כדי לשמוע ממנו דברים ששנינו האמנו בהם, והוא רק לא רצה להכיר בזה.

אנט דולצין לעבר במת-הנשיאות: איפה הנשים במפלגה שלכם? שוב עוררה תגובות בקהל. פרס ישב לצידה. מחייך. ביקשתי לברר עם דולצין האם היא מצטרפת למפלגה החדשה.

אנט דולצין אשה עצמאית. בוועידת מפלגת-העבודה יש בה לצידו של בעלה. כשראש-הממשלה. שימעון פרס. דיבר מעל בימת בנייני האומה נגד יצחק מודעי. מחאה כפיים בהתלהבות.

אנט עם רובינשטיין ופרס בוועידת המרכז הליברלי
שני דולצינים במפלגה אחת — זה אולי דולצין אחד יותר מדי?

בתוך ליבו הוא תמיד ידע שמבין שנינו — לא הוא הצורך. אני מקווה להצטרף ולהיות פעילה. זה האופי שלי. אם אני נכנסת לאיזה שטח, אני פעילה ולוקחת אחריות. אבל אני צריכה לחשוב על העניין האסתטי. שני דולצינים במפלגה אחת — זה

אז שנשארה נאמנה לפרס. וכך אמרה: אף פעם לא הצטרפתי לשום מפלגה. היה לי עיקרון, שעליו שמרתי, לא להיות חברה בשום גוף מפלגתי. אחרי נאומי של בעלי בפתיחת

מופגנת. דולצין עצמו שמר על איפוק. בכינוס היסוד של ה-מפלגה החדשה, המרכז הליברלי, נאם בעלה מעל הדוכן, ואילו אנט דולצין ישבה ליד שימעון פרס. לקראת סוף הנאומים צעקה

רה חדשה של תפקיד מבקרה-מדינה. המבקר היוצא, יצחק טוניק, טוען כי הצעה זו תצמצם את סמכויות המבקר. שריהמישפטים-לשעבר הכחישו.

● נעשה נסיון לאייש את תפקיד הנגיד בעסקן מפלגתי, שיבטיח מראש את כפיפותו למדיניות מפלגתו. שלושת הקרבות הם מיבחן לדמוקרטיה הישראלית. בתוצאותיהם יהיה תלוי אם יוצפו גם איים אלה בביצה המפלגתית על-ידי הגלים העכורים.

משפט

ברית לתינוק הפצוע

האב, הנאשם בפציעת אשתו ובנו שהיה ברחמה, יובא באזיקים לברית-המילה

ביום החמישי ייכנס אלי שרו

שתי המפלגות הגדולות, צפוי מקח וממכר. הדבר יכול להסתיים בחלוקת השלל. יהיה זה גם מן השמיים אם יאוישו משרות אלה באנשים הראויים להן. בד בבד — ולא במקרה — נעשה נסיון לחסל את העצמאות של בעלי-התפקידים האלה, או לפחות לצמצמה. בין השאר:

● ערך ראשי-המשלה-בדרך, יצחק שמיר, התקפה חריפה על עצמאותו ועל עוצמתו של היועץ המישפטי, ותבע בגלוי לצמצמו. היועץ היוצא, יצחק זמיר, הרגיש את הליכוד בהחלטות רבות. בין השאר סירב ליוזם חוק למתן חנינה לאסירי הטרור היהודי, הכיר בחוקיות המיפגשים הפוליטיים עם ראשי-אש"ף, התנגד לחלוקת שלל בין המפלגות הרתיות ללא קריטריונים, ועוד.

● עומדת לדיון הצעת-חוק להגדר

נקבע הרבה על-ידי הנוהג. כיום יש בצמרת השילטון שני אישים בכירים, הנהנים מעצמאות: היועץ המישפטי ומבקרה-מדינה. בתיאוריה יש גם אישיות בלתי-תלויה שלישית: נגיד בנק ישראל. אך מעמדו של זה לא הובטח מעולם בפועל, ורוב הנגידים לא היו אלא חותמת-גומי בידי שרי האוצר.

● גלים עכורים. כיום נתונים כל שלושת הגנרלים האלה במצב שווה. רצה המיקרה, שכל שלוש המשרות עומדות להתפנות, ויש לאיישן מחדש. היועץ המישפטי ומבקרה-מדינה מסיימים את כהונתם, נגיד הבנק נאלץ להתפטר.

דווקא בגלל העוצמה העצמאית הרבה המרוכזת במישרות אלה, נערך על כל אחת מהן קרבי-איתנים. כמו כל דבר במדינה, זהו קרב מפלגתי. מכיוון שלמעשה לא יתכן לבחור אף באחד מבעלי-התפקידים האלה בלי הסכמת